

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 5. februar 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mads Møller Langtved
Sagsnr.: 2019-0037-0054
Dok.: 995367

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 6 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (L 95), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. januar 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marie Krarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Mads Møller Langtved

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 6 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (L 95):

”Der skal være tale om, at den danske person ved, at der er tale om en person ansat i en fremmed efterretningstjeneste, for at man kan blive straffet for samarbejde - Hvor meget skal man vide?

-Skal personen fra den fremmede efterretningstjeneste have vist sit ansættelsesbrev eller sin sidste lønseddel fra efterretningstjenesten?

-Er det tilstrækkeligt at vedkommende har nævnt i en bisætning, at vedkommende arbejder sammen med statslige tjenester?

-Er det tilstrækkeligt, at vedkommende har en stilling, hvor normal viden og fornuft tilsiger andre, at man ikke kan have den stilling uden at arbejde sammen med landets efterretningstjeneste (f.eks. diplomati, udenrigsjournalistik, militære poster i udlandet, høje poster i virksomheder i udlandet med gode kontakter til hjemlandets politiske ledere)?

-Er det tilstrækkeligt, at den danske eller en allieret efterretningstjeneste formoder, at vedkommende er efterretningsagent?”

Svar:

1. For så vidt angår de betingelser, der skal være opfyldt, for at der vil kunne straffes for ulovlig påvirkningsvirksomhed efter den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 108, henvises til Justitsministeriets besvarelse af 31. januar 2019 af spørgsmål nr. 35 vedrørende lovforslaget, der indeholder en nærmere redegørelse for både de objektive betingelser (f.eks. kravet om *samarbejde* med en *fremmed efterretningstjeneste*) og de subjektive betingelser (kravet om forsæt i relation til samtlige objektive momenter, der konstituerer forbrydelsen) for at ifalde straf.

2. For så vidt angår de eksempler, der beskrives i spørgsmålet, bemærkes det, at der – for at de objektive betingelser for at ifalde straf er opfyldt – skal være tale om, at gerningsmanden har hjulpet eller sat en *fremmed efterretningstjeneste* i stand til at virke inden for den danske stats område ved at have *samarbejdet* med den fremmede efterretningstjeneste om at udøve påvirkningsvirksomhed med henblik på at påvirke beslutningstagning eller den almene meningsdannelse.

Hvis de objektive betingelser for at ifalde straf efter den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 108 er til stede, bliver spørgsmålet, om gerningsmanden har haft det fornødne forsæt i relation til samtlige objektive momenter i bestemmelsen, herunder at der har været tale om et *samarbejde* med en *fremmed efterretningstjeneste*.

Justitsministeriet har forstået de anførte eksempler således, at det er lagt til grund, at de objektive betingelser er opfyldt – herunder at ”den danske person” har samarbejdet med en person fra en fremmed efterretningstjeneste om at udøve påvirkningsvirksomhed – og at der således ønskes en vurdering af den pågældendes forsæt i relation til betingelsen om, at der skal være tale om en *fremmed efterretningstjeneste*.

I eksempel 1, hvor en agent fra en fremmed efterretningstjeneste har vist sit ansættelsesbrev eller sin sidste lønseddel fra den fremmede efterretningstjeneste til den danske person, må det formodes, at den pågældende har tilstrækkelig viden om, at der er tale om en person, der arbejder for en fremmed efterretningstjeneste.

For så vidt angår eksempel 2 bemærkes det, at der i den situation, hvor en person, der arbejder for en fremmed efterretningstjeneste, alene har nævnt i en bisætning, at vedkommende arbejder sammen med *statslige* tjenester, ikke som udgangspunkt vil være tale om, at den danske person har viden om, at der er tale om en person, der arbejder for en fremmed *efterretnings-tjeneste*.

For så vidt angår eksempel 3, hvor personen, der arbejder for en fremmed efterretningstjeneste, har en stilling, hvor normal viden og fornuft tilsiger andre, at man ikke kan have den stilling uden at arbejde sammen med landets efterretningstjeneste, bemærkes det, at vurderingen af den danske persons forsæt vil afhænge af de nærmere omstændigheder i sagen, herunder hvad den pågældende faktisk havde *tænkt og indset*. I den forbindelse bemærkes det, at det ikke er tilstrækkeligt for at ifalde straf efter straffelovens § 108, hvis den danske person alene *burde have vidst*, at vedkommende samarbejdede med efterretningstjenesten (uagtsomhed).

For så vidt angår eksempel 4 bemærkes det, at en dansk eller en allieret efterretningstjenestes formodning om, at en person, der arbejder for en fremmed efterretningstjeneste, er efterretningsagent, ikke har betydning for den danske persons eventuelle forsæt til at samarbejde med den fremmede efterretningstjeneste.